

gavnlig Anvendelse burde gjøres af den opsamlende Capital, efterat alle paa Kassen hvilende Forpligtelser vare opfyldte. Det maa her strax bemærkes, at af de samtlige Indskud, som Kassen under dens Bestaaen havde modtaget, til Beløb 21,933 Rbd. 32 Sk., vare 12,525 Rbd. indbetalte af Geistlige i Nørrejylland.

Under de Forhandlinger, der dernæst fandt Sted, yttrede der sig forffjellige Meninger om Sagen, idet Kassens Direction stemte for, at Kassen fremdeles skulde vedblive med de Forandringer i Fundationen, der vare nødvendige for at sikre dens fremtidige Bestaaen, hvilken Mening ogsaa med nogle Modificationer tiltraadtes af Stiftsøvrigheden og endeel af Cancelliets Medlemmer, hvorimod Collegiets Pluralitet fandt det afgjort, at Kassen ikke ved nogen forandret Plan kunde give sine Interessenter fordeelagtigere Vilkaar end den almindelige Enkekassee, og antog, at der ikke kunde være nogen Trang til en saadan Kasse særligt for Jylland, efterat Livrentes og Forsørgelsesanstalten af 1842 var oprettet, hvori der med samme Lethed kunde tegnes Livrenter og Enkepensioner fra Jylland som fra de øvrige Provindser. Denne Mening vandt forøget Styrke ved Correspondence med Comiteen til private Livrenteselskabers Bedømmelse, der ligeledes bestemte udtalte sig imod Kassens fremtidige Bestaaen, og Cancelliets Pluralitet fandt derfor, at man reent burde opgive Planen med en saadan Enkekassee for Jylland og hellere anvende Kassens Midler paa en anden Maade, i hvilken Henseende det foresloges at dele den beholdne Formue, efterat alle paa Kassen hvilende Forpligtelser vare opfyldte, imellem Præste-Hjælpe-Enkepensionsskasserne i Nørrejylland og Provindsens Skolelærer-Hjælpekasser. Den rigtigste Veie, man i denne Henseende kunde gaae, troede Cancelliet, vilde være, at der udarbejdedes et Lovforslag om Kassens Ophævelse og Midlernes Anvendelse paa den foransførte Maade, og at dette Lovforslag forelagdes de daværende raadgivende Provindsstænder for Nørrejylland til Betænkning; men denne Anstuelse vandt dog ikke allerhøieste Bifald, hvorimod det ved allerhøieste Resolution af 24de December 1845 blev bestemt,

at Sagen, uden noget Lovforslags Fremlæggelse, blot med Anthydning af Regeringens Mening, skulde forelægges Stænderne til Afgivelse af Betænkning og Forslag.

I Henhold hertil blev Sagen forelagt de iydste Provindsstænder ved deres Sammenkomst i 1846. Stænderforsamlingen fandt i sin derover afgivne Betænkning Intet at bemærke ved, at Kassen ophævedes, ligesom den heller ikke have Noget at erindre imod, at Midlerne fordeeltes mellem den geistlige og verdslige Stand og at den de Geistlige tilkommende Halvdeel tillagdes de geistlige Hjælpe-Enkekasser i Nørre-Jyllands 4 Stifter i Forhold til Størrelsen af det Indskud, der er gjort til Kassen af hvert Stifts Geistlige; derimod fandt Forsamlingen Betænkethed ved, at den de Verdslige tilfaldende Halvdeel skulde tillægges Skolelærer-Hjælpekasserne, deels fordi en saadan Anvendelse af Kassens Midler laae temmelig fjernt fra dennes hidtilværende Formaal, forsaavidt Skolelærer-Hjælpekassernes Bestemmelse tillige gaaer ud paa at understøtte affældige Skolelærere, og deels fordi der ikke derved toges tilbørligt Hensyn til det Forhold, i hvilket de forffjellige Stifter eller Dele af samme havde bidraget til Kassen, eller til de forffjellige Livstillinger, hvori Interessenterne have bestundet sig. Forsamlingen troede derfor, at der kunde udfindes en med Retfærdighed og Billighed mere overensstemmende Maade at anvende denne Deel af Kassens Midler paa, og foreslog i den Henseende at oprette Legatportioner for Enker af verdslig Stand. Til den Ende skulde det, der af Kassens Midler tilkom de Verdslige, fordeles mellem Kjøbstæderne og Landet i Forhold til de gjorte Indskud, og hvad der tilfaldt Kjøbstæderne igjen fordeles mellem disse indbyrdes efter samme Forhold, hvornæst Legatportionernes Størrelse for Embedsmænds Enker og andre Kjøbstadindvaaneres Enker, hver især skulde bestemmes efter Størrelsen af det Indskud, som i hver Kjøbstad var gjort enten af Embedsmand eller af andre Kjøbstadindvaanere. For Landet kunde derimod en saadan Fordeling af Legatportionerne mellem Embedsmænds Enker og andre verdslige Enker efter Indskudsberegningen ikke lettelig lade sig udføre, da der i Almindelighed